

[Finansministeren.]

udregninger en hel del, selv om jeg erkender, at det er meget svært at regne dem konkret ud. Jeg er heller ikke sikker på, om de forskellige beløb, det ærede medlem nævnte i forskellige relationer, er de helt typiske, eller om de drejede sig om familier i specielle situationer. Jeg vil blot have sagt dette foreløbig, fordi jeg altså har mine tvivl om, at det ærede medlem helt fair benyttede tallene fra denne publikation, men jeg skal da ikke afvise, at der kan være problemer dér, som vi også skal være opmærksom på.

Må jeg så sige om det foreliggende lovforslag, at det er ingen skatterreform, og det giver det sig ikke ud for. Det skal jeg da gerne sige til de ærede ordførere, der har udtrykt mere eller mindre dyb skuffelse over, at det ikke var en skattereform, der blev forelagt. Jeg går ud fra, at det vil der blive anledning til senere i dette folketingsår at vende tilbage til også på grundlag af udspil fra regeringens side. Jeg håber da, at den store arbejdsvilje, som det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen her lagde for dagen, vil holde sig til den tid. Det håber jeg meget. Det ærede medlem er jo overordentlig ivrig, og tingene kan ikke gå hurtigt nok o. s. v. Det glæder mig, at vi altså kan vente en sådan arbejdsindsats til sin tid. I mellemtiden synes jeg, det ville være overordentlig rimeligt, om de tanker, som det ærede medlem lidt mere detaljeret end det ærede medlem hr. Foged og for ingens vedkommende helt konkret fremlagde om ændringer, blev behandlet i udvalget, så at man fik at se mere konkret, hvad det er, det ærede medlem tænker sig ved en omlægning af beskatningen, og hvad det betyder i provenutab, hvad man skal have ind på andre områder, og hvor man tænker sig disse penge skal tages ind. Jeg tror, det vil være meget nyttigt, at et sådant undersøgelsesarbejde finder sted i udvalget, også for at vi helt kan få klarhed over, hvad det er, de to partiers skattepolitik egentlig går ud på. Herved lægger jeg vægt på, at man ikke bare så klart og tydeligt som muligt får understreget, hvor det er, man vil have lettelser — det er det, man hidtil har talt mest om — men også, hvor det er, man i stedet for vil hente pengene ind; det er det, man hidtil har talt meget lidt om, og som vi

gerne skulle høre noget mere om i den kommende tid.

Jeg kan måske som et rent foreløbigt bidrag til opklaringsarbejdet give nogle enkelte, også rent foreløbige oplysninger om, hvad visse af de forskydninger, man tænker sig, koster i provenutab. Hvis vi går ud fra det indkomstgrundlag, vi har i dag, og på det grundlag ville tænke os at forhøje proportionalsskattegrænsen til de 30.000 kr., som her har været omtalt, ja, så vil det betyde et provenutab på omkring 300 mill. kr. Da det er naturligt i samme forbindelse at tænke sig bundgrænsen hævet op til de 8.000 kr., vil det koste omkring et par hundrede mill. kr. Hver procent, man sætter proportionalsskatteberegningen ned med — og stadig væk på det nuværende grundlag — koster et lille hundrede millioner kr. Hvis man så skal forøge børnetilskuddene væsentligt, ligger der også et beløb dér, som drejer sig om hundreder af millioner kr. Vil man udvide skattebegunstigelserne til opsparing i retning af det, det ærede medlem her talte om, må man gøre sig klart, at hvis det overhoved får nogen væsentlig virkning — og det er det, jeg går ud fra at man tilstræber — vil det også betyde væsentlige provenutab.

Man vil deraf se, at det drejer sig om meget væsentlige beløb, som man så bliver nødt til at tage ind — efter den tankegang, man har — i forbrugsafgifter, og så vil det, før man går ind i en videre diskussion, være rimeligt at gøre sig klart, på hvilke varer man vil tage det ind. Jeg vil altså blot mene, at det er disse ting, det kan være nyttigt — og det går jeg ud fra at det ærede medlem er enig med mig i — at få belyst, således at man kan se virkningerne.

Jeg har allerede under behandlingen af finanslovforslaget og vistnok også tidligere givet udtryk for, at jeg mener, at man med de ændringer, som skete i kraft af omsforliget, måtte kunne køre videre et enkelt år på grundlag af den lovgivning, der da blev gennemført. Nu får jeg at vide i dag, at det nærmest er at bryde omsforliget. Jeg må sige, at det har jeg faktisk lidt svært ved at se, for hvis jeg ikke husker galt, så er der ikke i forbindelse med omsforliget aftalt noget om et bestemt forhold mellem direkte og indirekte beskatning,